

VIATGES

Passejant pel Canal du Midi

TEXT I FOTOGRAFIES: JOSEPA BLANCH

Canal du Midi

Il·lusionats, nerviosos, intrigats, cautelosos o prudents, no sabíem ben bé com aniria l'experiència. El cor ens deia que funcionaria, però llogar un vaixell, posar-hi deu persones, tots adults, encara que tots amics de tota la vida, no tenia perquè ser, en principi, una garantia d'èxit.

Abans de començar la navegació, turisme per terra. Furgoneta comunitària cap a Albi, esmorzar a l'autopista, i arribada just a l'hora de dinar. Fem l'àpat a la plaça de davant de la catedral, a l'ombra d'uns plataners centenaris, i, a la tarda, visitem la casa-museu d'Henri de Toulouse-Lautrec. Quin gran dibuixant, i quin espectador tan crític i fidel de la seva època! Els "affiches" per a la publicitat són simpàtics, i reflecteixen amb exactitud el seu entorn. Les seves famoses cantants i ballarines de cabaret, com La Goulue, mostren clarament el moment de disbauxa i frivolitat del París de finals del segle XIX.

La catedral de Santa Cecília, barroca, rococó, de tan plena i carregada, surts marejat i embafat.

Dormim a Toulouse, la ciutat vermella. Al centre de la vila, moltes de les seves construccions són fetes amb totxana roja, i a la vora del Garona, quan el sol ponent es reflecteix a la llera del riu, el vermell de les façanes emfasitza aquests colors rogencs de l'horabaixa. Quin riu tan preciós i cabalós, neix a casa nostra i dóna riquesa als veïns !

L'endemà al matí, visita a l'església de Sant Sernin, de curiosa arquitectura, el campanar amb molts arcs és el seu emblema distintiu. Com que ens hem d'aprovisionar, i casualment hem trobat un mercat al carrer, ens comprem una senalla i l'omplim de fruita i verdura de tota mena. Quines preciositats i diversitats d'enciams que tenen els francesos! També veiem els primers rossinyols, que ens semblen adequats per a un bon remenat.

A tota la zona del Tarn, anant per la carretera, ens fixem en els rètols que anuncien "vignobles": en tot el que abasta la vista, només es veu regadiu, amb blat de moro transgènic, i gira-sols. Ens preguntem d'on sortirà el raïm, essent com és França el primer productor de vi del món, atès que aquesta zona ja no és el jardí de vinyes que havia estat fins fa ben poc. Comentem, entristits, el canvi de paisatge en funció del poder del diner. >

La Cité, vist des del canal. Carcassonne

Fem via cap a Castelnaudary. Abans d'agafar el vaixell, i per estar ben preparats i forts, anem a dinar "cassoulet", que és un estofat d'ànec gras amb llegums i verdures.

Arriba el moment culminant. Anem a l'encontre del nostre hotel flotant, ens entusiasma, perquè reuneix força condicions, llàstima que necessitem cinc suites i que en te només quatre de bones, i una d'inservible, una parella dormirà al menjador, no ens sembla que hagi de ser preocupant, tots ens llevarem a la mateixa hora, l'espai no dóna per fer gaire vida privada.

Al mig del Grand Bassin, tenim l'instructor, que ens fa la demostració del funcionament del vaixell. Quan nosaltres provem de comandar-lo, comença l'enrenou i les rialles, voltem pel mig del llac com si estiguéssim beguts, l'un va massa ràpid, l'altre pica amb les vores, estem a punt d'abordar altres embarcacions, en fi, l'estrena és molt divertida, sembla un còmic animat!

Salpem amb il·lusió, de cop ja tenim quatre rescloses juntes per sortir de Castelnaudary, les fem la mateixa tarda, abans de les sis, que és l'hora màxima permesa. Com que la navegació és possible fins a les set, tot seguit amarrem, i baixem per anar a voltar, acabar de fer la compra i fer-nos el sopar.

De bon matí, quan el dia apunta, comencem el nostre trajecte.

Mentre esmorzem a la popa del vaixell, contemplem el canal, on s'emmirallen els milers de fulles dels plataners, que, des que van ser plantats al segle XVII, quan el baró de Riquet va construir el canal, per enllaçar l'Atlàntic i el Mediterrani, han acompanyat transports de tota mena de materials, fins avui en què s'hi barregen aventurers, esportistes, famílies amb quitxalla i amants de la calma, entre altres. Aquests arbres centenaris i frondosos, que només permeten passar el sol per petites esclertes, ombregen tot el canal i apaivaguen l'intens sol i la calor d'aquest agost. Quan el dia avança i l'astre rei està en tota la seva plenitud, l'aire s'encalma, i la xafogor és difícil de suportar. Fins i tot els ànecs, que neden contínuament, es paren a les vores, sobre la fullaraca, a descansar.

Entre partides de cartes, anades en bicicleta, lectura i caminades, la tarda cau aviat, i arriba l'hora d'agafar la nostra furgoneta de suport, per anar a visitar els pobles propers i, de passada, si s'escau, sopar a la fresca, i servit, perquè ben bé que estem de vacances.

Passem per Villepinte, típic poblet sense gaire atractiu i, al vespre, arribem a Bram, on carreguem d'aigua, i sortim a visitar Montolieu, la vila dels llibres, moltes botiguetes de petits editors, que ensenyen com es confecciona un llibre, tallers d'escriptors, exposicions.... molt agradable. >

Tornem a sopar al vaixell, i quan ho tenim tot a punt, ens envaeix una barreja entre formiga voladora i mosca, que ens fa tancar tots els llums, acabem tots fumigats, gairebé sense sopar, i decidint que, a la nit, més val anar a la civilització i oblidar-nos del romanticisme d'estar sols i tranquils. La visita dels forasters voladors ens va fer prendre aquesta determinació.

Proper dia, parada a Carcassonne, plou tot el matí, hem de conduir des de dins de la cabina, la qual cosa es fa difícil. A la tarda, ja amb bon temps, visitem la Cité: botigues, restaurants i gent, molta gent.... Sopem a la plaça, una mica apilotats, i quan arribem al nostre "relais", brindem amb champagne Veuve-Cliquot, que ha comprat un de la colla, per celebrar que tot ens anava molt bé.

Al matí, hi ha hagut un voluntari que s'ha acostat al forn del poble, a buscar "croissants au beurre et xocolat", calents, quin luxe !

Trèbes, Marseillette i Homps, sopem a Le Somail, ran de canal, i cantem fins a l'hora de les bruixes.

Ens hem oblidat de carregar, i passem la nit sense aigua ni llum, tampoc no ens funciona el cable per carregar les bateries. Ens ajuden uns altres navegants, que també estan de creuer fluvial. Bona publicitat deuen fer des del Languedoc-Roussillon, perquè els nostres salvadors vénen de Sud-àfrica.

Com que la ruta es d'anada i tornada, i això s'acaba, tornem a anar a sopar a Carcassonne, però, aquesta vegada, encomanem un bon restaurant, ben a recer de la gentada.

De retorn al nostre càmping flotant, sentim xapoteig, ens angoixa, i veiem una rata grossa, de la mida d'un gat petit, que neda amb avidesa, ens hi anem fixant i, més enllà, hi ha alguna carpa de panxa enlaire, l'aigua del canal és molt bruta, ens adonem que hi van totes les aigües brutes dels vaixells, i dels pobles.... És la claveguera de França, on ens hem posat? Pensem d'escriure al primer ministre, per fer-li una queixa formal, tot tan encisador, i és pura aparença.

Els dos últims trams són una mica durs, el recorregut és ple de rescloses i, com que ens hem relaxat alguns dies, fent picnics a la riba del canal, fent turisme per la zona, ara ens toca treballar de valent. Al trajecte, abans de Castelnaudary, en tenim divuit. Automàtiques o manuals, els guants no paren, tots hem après com lligar les cordes, com fer anar els pals per no picar amb altres vaixells dins de la resclosa, quan l'aigua entra amb força i et belluga tota l'embarcació.

Canal du Midi, Homps

Acabem una mica farts de fer feina, deixem el "bateau" presentable i, per recuperar-nos, tornem a sopar "cassoulet". Quan demanem l'"adition", parlem de "contradiction", fent un joc de paraules, per dir que, malgrat que hem estat molt bé, i els sopars han estat bons, la factura és sempre una contradicció, pel benestar que hem assolit.

Com a visita última, anem a Saint Papoul, abadia del segle XII, molt ben conservada.

I després ja, camí cap a casa, s'han acabat les vacances.

INTELECTE
GALERIA D'ART

Pedregar, 10
Telèfon 93 726 51 22
08202 SABADELL

LA
LLAR
DEL
LLIBRE

des de 1.957